خبر

نمایشگاه مجازی کاریکاتور جام جهانی ۲۰۲۲

نمایشگاه مجازی کارتون و کاریکاتور با موضوع جام جهانی فوتبال ۲۰۲۲ قطر در نگارستان حوزه هنری انقلاب اسلامی آغاز به کار کرد.

این نمایشگاه مجازی منتخبی از آثار برگزیده در مسابقه بین‌المللی کارتون و کاریکاتور است که به همت حوزه هنری دیجیتال و با همکاری مرکز هنرهای تجسمی حوزه هنری برگزار شده و ۳۳ اثر را در معرض دید علاقه‌مندان قرار داده است.

نمایشگاه کارتون و کاریکاتور با موضوع چهره بازیکنان و کادر فنی ۳۲ تیم ملی فوتبال راه‌یافته به جام‌جهانی ۲۰۲۲، از میان ۱۷۳۶ اثر متعلق به ۵۷۹ هنرمند از ۷۲ کشور (۵۰۸ اثر در بخش کاریکاتور - ۱۲۲۸ اثر در بخش کارتون) انتخاب شده است.

در طراحی خلاقانه این نمایشگاه، از شبیه‌سازی فضای ورزشگاه استفاده شده است که در نوع خود یک اتفاق جدید و منحصربه‌فرد است.

قابلیت رأی‌دهی به آثار ازجمله امکاناتی است که در این نمایشگاه مجازی وجود دارد و بازدیدکنندگان می‌توانند با انتخاب اثر موردعلاقه خود، در قرعه‌کشی پنج جایزه سه‌میلیون ریالی شرکت کنند. علاقه‌مندان می‌توانند جهت بازدید از این نمایشگاه مجازی و شرکت در قرعه‌کشی روی لینک www.negarestan.hozehonari.ir کلیک کنند.

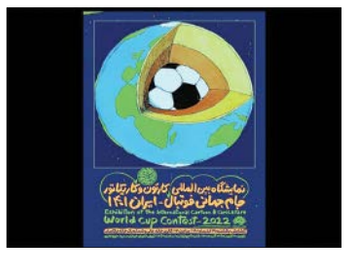

«جومونگ»

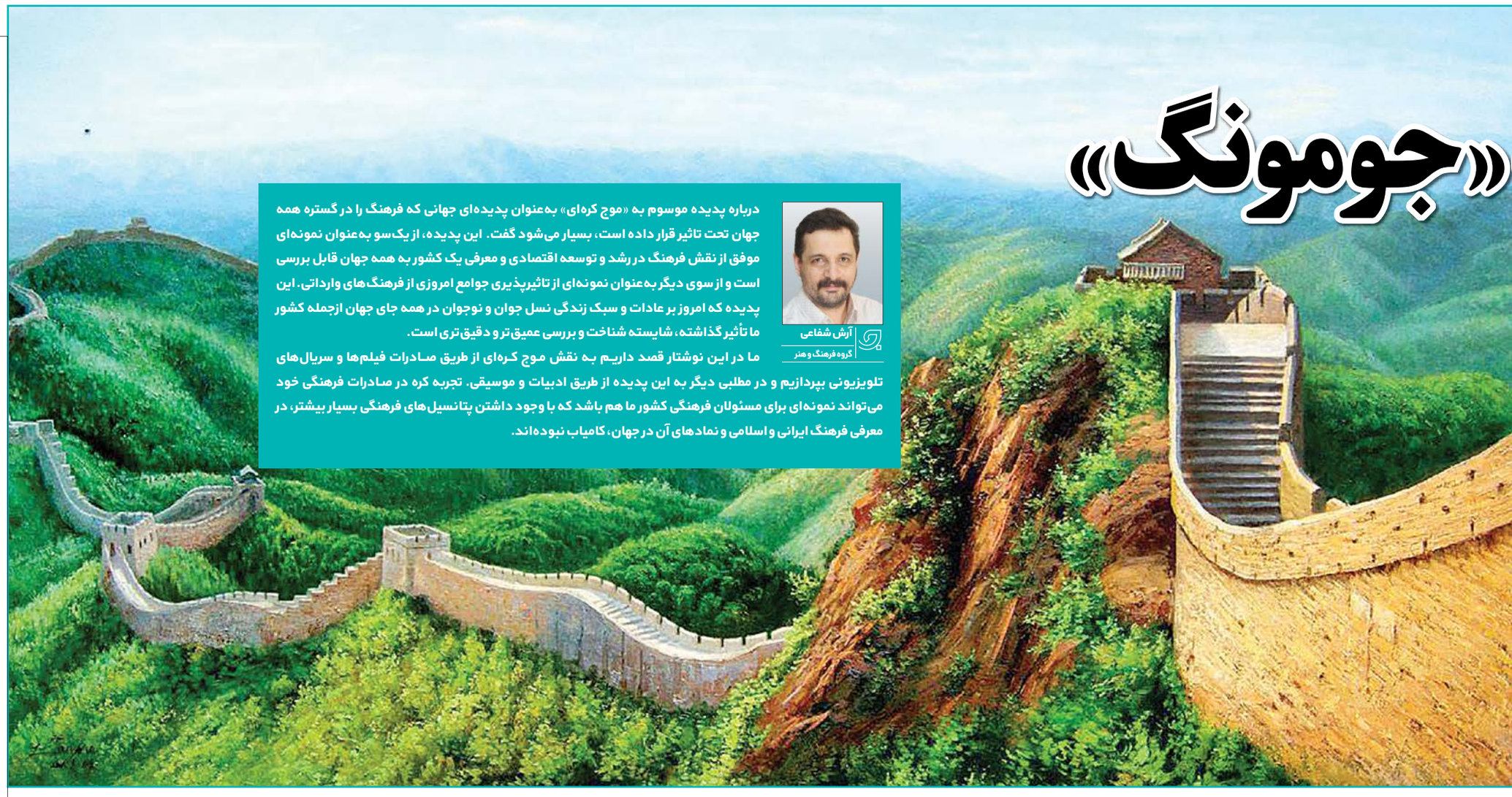

آرش شفاعی
گروه فرهنگ و هنر

درباره پدیده موسوم به «موج کره‌ای» به‌عنوان پدیده‌ای جهانی که فرهنگ را در گستره همه جهان تحت تاثیر قرار داده است، بسیار می‌شود گفت. این پدیده، از یک‌سو به‌عنوان نمونه‌ای موفق از نقش فرهنگ در رشد و توسعه اقتصادی و معرفی یک کشور به همه جهان قابل بررسی است و از سوی دیگر به‌عنوان نمونه‌ای از تاثیرپذیری جوامع امروزی از فرهنگ‌های وارداتی. این پدیده که امروز بر عادات و سبک زندگی نسل جوان و نوجوان در همه جای جهان ازجمله کشور ما تأثیر گذاشته، شایسته شناخت و بررسی عمیق‌تر و دقیق‌تری است.

ما در این نوشتار قصد داریم به نقش موج کره‌ای از طریق صادرات فیلم‌ها و سریال‌های تلویزیونی بپردازیم و در مطلبی دیگر به این پدیده از طریق ادبیات و موسیقی. تجربه کره در صادرات فرهنگی خود می‌تواند نمونه‌ای برای مسئولان فرهنگی کشور ما هم باشد که با وجود داشتن پتانسیل‌های فرهنگی بسیار بیشتر، در معرفی فرهنگ ایرانی و اسلامی و نمادهای آن در جهان، کامیاب نبوده‌اند.

کارآفرینی عاشقانه

سریال استارت‌آپ نخست برای مردم کره پخش و در این کشور محبوب شد. جوانان کره‌ای که خود با چالش میان سنت‌های فرهنگی کره‌ای و سبک زندگی در حال توسعه درگیرند، آینه‌ای از خود را در این سریال دیدند و به صورت غیرمستقیم درباره روحیه جنگجو و اهمیت داشتن ایده‌های بزرگ اقتصادی و راه‌های پولدار شدن و دستیابی به یک زندگی مرفه در قالب یک درام عاشقانه آموزش دیدند. اما همان زمانی که سریال ساخته می‌شد، نگاه به بیرون هم در تولیدش وجود داشت. بعد از توفیق سریال در جذب مخاطب کره‌ای، نتفلیکس این سریال را برای پخش جهانی خرید. سریالی که در آن، نشانه گذاری‌های آشکاری برای ترغیب مردم به ستایش فرهنگ کره‌ای و مسافرت به این کشور به عنوان گردشگر وجود دارد.

برای مثال یکی از لوکیشن‌های اصلی این سریال، مکانی در جزیره نودول است که نمونه کره‌ای دره سیلیکون محسوب می‌شود. این مکان جایی است که نمایشگاه‌های هنری و کنسرت‌های موسیقی در تعطیلات آخر هفته و تعطیلات ملی در آن برگزار می‌شود.

تماشای لوکیشن‌های سریال در این جزیره، امروزه به یکی از جاذبه‌های گردشگری آن درآمده‌است.

یکی دیگر از لوکیشن‌های اصلی این سریال پارک هان‌گانگ یئودوی سئول است، مکانی که معمولا مردم سئول برای ورزش، پیک‌نیک، حضور در برنامه‌های موسیقی، قدم زدن در کنار رودخانه هان و تماشای نمایش فواره‌ها به آن می‌روند. این پارک هم امروز، به خاطر تماشای سریال یاد شده، محبوبیت زیادی بین گردشگران خارجی پیدا کرده‌است.

همچنان که می‌بینیم، سریال‌های کره‌ای، هم برای ایجاد حس وطن‌دوستی، هویت ملی و تلاش برای رونق اقتصادی بیشتر در داخل کشور، طراحی و ساخته شده‌اند و هم برای این‌که در خارج از کشور، حس همدلی نسبت به کره و مردمش و احساس نیاز به دیدن جاذبه‌های گردشگری این کشور را ایجاد کند. باید این نکته را هم اضافه کنیم که کره دارای میراث فرهنگی طولانی و آثار تاریخی و باستانی فراوانی است به گونه‌ای که با داشتن ۱۹ میراث فرهنگی ناملموس یونسکو و داشتن ۱۲ سایت میراث جهانی، سومین کشور از لحاظ میراث فرهنگی در جهان است.

انتقاد نرم از سرمایه‌داری

همان‌طور که گفتیم، موج کره‌ای بر اساس خواست و سلیقه مخاطب شکل گرفت و پیش رفت. محدود ماندن در حوزه تولید سریال‌های تاریخی و عاشقانه، می‌تواند به معنای از دست دادن بخش بزرگی از مخاطبان جهان باشد که به دنبال ژانرهای مختلف و داستان‌های پرکشش هستند و از امکانات پخش برخط بهره‌مندند.

دنیای تولید و سریال دگرگون شده‌است و دیگر معیارهای قرن بیستم یا اوایل قرن بیست و یکم درباره آن کارساز نیست. سینما و صنعت سرگرمی‌سازی کره با همین معیارها، خود را بازسازی کرد و «بازی مرکب» نتیجه این بازسازی و درک موقعیت جهان امروز در صنعت سریال‌سازی بود.

موفقیت بی‌نظیر این سریال و تبدیل شدن به پربیننده‌ترین سریال نتفلکیس، صحنه‌ای دیگر از موفقیت جهانی صنعت فیلم و سریال کره را رقم زد. بازی مرکب را یک کارگردان کره‌ای به نام هوانگ دونگ-هیوک نوشت و ساخت.

او تحت تاثیر بحران اقتصادی جهانی در ۲۰۰۸ این اثر را نوشت و بعد از چند بار ناکامی در پیدا کردن تهیه‌کننده، پیشنهاد نتفلیکس را دریافت کرد. او خود گفته‌است: «تمایل داشتم داستانی بنویسم که کنایه و حکایتی از جامعه سرمایه‌داری مدرن باشد، چیزی که رقابت بسیار شدیدی را به تصویر کشد، تا حدی شبیه رقابت شدید زندگی.»

پخش بازی مرکب، چنان موفقیتی را برای او به همراه آورد که برای ساخت قسمت‌های بعدی‌اش مجاب شد.

اما به راستی چرا کره جنوبی به عنوان یک کشور با اقتصاد بازار آزاد و در اردوگاه سرمایه‌داری باید سریالی بسازد که محوریت داستان آن بر نقد جامعه سرمایه‌سالار و پول‌محور است که در آن طبقه صاحب سرمایه، انسان‌های دیگر را کالای مصرفی خود کرده‌اند.

در این سریال می‌توان رد پای آموزه‌های منتقدان سرسخت سرمایه‌داری چون پیروان مارکس و روشنفکران مکتب فرانکفورت را دید که معتقد بودند کاپیتالیسم انسان‌ها را به توده‌هایی بدون ذهنیت انتقادی و خالی از انسانیت و حاصل رنج مردم را به وسیله‌ای بر ضد انسان تبدیل می‌کند.

واقعیت این است که کره‌جنوبی نسبت به دهه‌های گذشته، از تمرکز در عرصه‌های مختلف اجتماعی و سیاسی دست کشیده و صداهای انتقادی در این کشور بیشتر به رسمیت شناخته شده‌است. بازی مرکب، انگل و دیگر فیلم‌های موج نوی سینمای کره در این راستا قابل ارزیابی است، ضمن این‌که وجود یک کره آزاد، که در آن انتقاد به نظام سیاسی و اجتماعی تحمل می‌شود، در شبه‌جزیره کره و در تضاد و تقابل با نظام سیاسی بسته کره‌شمالی در مجموع مفهوم سیاسی روشنی دارد که به نفع اردوگاه غرب است.

البته این را هم باید اضافه کرد که اصولا سریال‌هایی مانند بازی مرکب، حتی در زمان بیان نقدهای خود به سرمایه‌داری، محافظه‌کارانه و بی‌خطر عمل می‌کنند چنان‌که در این سریال هم حرف‌های انتقادی پشت التهابات و تنش‌هایی که برای شخصیت‌های داستان ایجاد می‌شود، به چشم نمی‌آید. بخش اصلی جذابیت‌های دراماتیک سریال با نمایش خشونت در بازی‌ها و مهمان‌کردن مخاطب به تماشای این بازی‌های هیجان‌انگیز ایجاد شده‌است و در حقیقت مخاطبان سریال اصلا متوجه نمی‌شوند همراه و همدل با سرمایه‌دارانی که این بازی را به راه انداخته‌اند، در این هیجان غرق شده‌اند که اکنون کدام شخصیت به خشن‌ترین شیوه کشته و از دور مسابقه حذف می‌شود.

برای خواند گزارش کامل کیوآرکد را اسکن کنید

نگاه

کمی انتقاد هم بد نیست

تمرکز داستان فیلم انگل روی یک خانواده فقیر است که در یک زیرزمین آب گرفته زندگی می‌کنند. وقتی از طریق پسر خانواده به شکل زیرکانه‌ای وارد زندگی خانواده ثروتمند می‌شوند، به صورت معلم سرخانه، آموزگار نقاشی، راننده شخصی و خدمتکار خانه؛ ناگهان خود را در موقعیت صاحب موقت خانه‌ای با امکانات بی‌شمار می‌بینند اما در ادامه می‌فهمند که فقط آنها نبوده‌اند که در آرزوی این زندگی انگلی بوده‌اند بلکه سال‌هاست در زیرزمین همان خانه خانواده‌ای به زندگی انگلی مشغولند و سرانجام این‌که داستان، پایانی غیرمنتظره هم دارد. فیلم در مورد زندگی نابرابری اجتماعی در کره امروزی به ما اطلاعات دست‌اولی می‌دهد. نخستین نمونه وجود شکاف تحصیلی بین طبقه مرفه و فقیر و مشکلاتی است که هزینه‌های آماده‌سازی دانش‌آموزان برای کنکور دانشگاه روی دست خانواده‌ها می‌گذارد و در پایان، آنهایی موفق‌ترند که پولدارترند نه باهوش‌تر. (خیلی آشنا نیست؟! کارگردان‌های ما هم بد نیست به این مشکلات اجتماعی ورود کنند.) فیلم همچنین تضاد شدید ناشی از توسعه شهرنشینی در کره مدرن را به نمایش درمی‌آورد. کره‌جنوبی به‌عنوان یکی از چهار اقتصاد بزرگ آسیا، نتوانسته است این شکاف و تضاد را از بین ببرد. نشانه این تضاد در محیط زندگی و خانه است. خانه خانواده ثروتمند تمیز، دارای امکانات به‌روز راحت و وسیع است اما خانواده فقیر، خانه‌ای ناایمن، کم‌نور، تنگ و در محیطی ناسالم دارند. خانواده ثروتمندی که فقط اتاق مخصوصی برای لباس‌ها و لوازم‌شان دارند و خانواده بی‌چیزی که در یک زیرزمین نمور زندگی می‌کنند که حتی پنجره‌های خانه موازی با جاده است و گردوغبار و خاک زیادی وارد خانه می‌شود. فضای توالت بسیار باریک است حتی زمانی که از توالت استفاده می‌کنید به نظر می‌رسد ناراحت‌کننده است. این سطح از انتقاد از نظام اجتماعی البته در لایه‌های به‌هم فشرده‌ای از درام پنهان شده است. سینمای انتقادی کره در سال‌های اخیر اندک اندک خود را در سطح اجتماعی و جهانی برکشیده است. باید اعتراف کرد که بخش مهمی از این موفقیت به دلیل قدرت کارگردانی و هنرمندی نویسندگان و کارگردان‌های این فیلم‌هاست. آنها یاد گرفته‌اند از سیستم سرمایه‌داری انتقاد کنند، فیلم اجتماعی و سیاسی بسازند و در عین حال فیلم‌شان، به جای دادن شعارهای گل‌درشت، لحظات حسی و دراماتیک قدرتمندی بیافرینند. چیزی که در بین کارگردان‌های سینمای ایران کمتر یافت می‌شود اما بخشی از این توجه، به تبلیغات سیاسی غرب نیز برمی‌گردد. کره‌جنوبی اواخر قرن قبل، سیستم متمرکز سیاسی و نظام‌های سیاسی بسته برآمده از کودتاهای پیاپی را کنار زد و در طول قرن جدید، هر بار بیشتر در مسیر لیبرال دموکراسی گام گذاشته است. این مسیر به‌خصوص پس از این‌که پارک گون هه، نخستین رئیس‌جمهور زن کره، در برابر اتهام سوءاستفاده از قدرت و دریافت رشوه قرار گرفت و با اعتراضات مردمی و استیضاح پارلمانی به زندان افتاد، تشدید شده است. وجود کشوری که انتقاد از سیستم اجتماعی و سیاسی (اگرچه انتقاد از سیستم سیاسی و نهادهای حاکمیتی در فیلم‌های کره‌ای اغلب کمرنگ است) در آن آزاد است و سینماگران و سریال‌سازان در آن به‌راحتی سرمایه‌داری را نقد می‌کنند، در کنار کشوری که متهم به اختناق سیاسی است و از دشمنان سرسخت غرب حساب می‌شود، بدون تردید معناهای سیاسی روشنی دارد که غرب از آنها پشتیبانی می‌کند.

درنگ

زبان کره‌ای در اندیشه جهانی‌شدن

همچنان که می‌دانیم، توسعه زبان، یکی از راه‌های گسترش نفوذ فرهنگی در جهان امروز است و معمولا میان ایجاد جاذبه برای آموختن زبان خارجی و رشد اقتصادی رابطه مستقیمی برقرار است. دولت کره برای آموزش زبان کره‌ای هم در راستای سیاست‌های فرهنگی خود، برنامه‌ریزی وسیعی کرده است. تاسیس موسسه پادشاه سجونگ در سال ۲۰۰۷ مهم‌ترین اقدام برای آشناکردن مردم کشورهای مختلف با زبان کره‌ای است. دلیل انتخاب نام این پادشاه تاریخی برای موسسه یادشده این است که این پادشاه کسی بود که در قرن پانزدهم دستور به ایجاد و رسمی‌شدن الفبای کره‌ای داد. سجونگ با اختراع الفبای هانگول به‌شدت تاریخ کره را تحت تأثیر قرار داد. تا قبل از اختراع هانگول، هانجا (الفبای چینی) استفاده می‌شد و فقط نجیب‌زادگان و اشراف می‌توانستند آن را بیاموزند، البته در آن زمان برای ارسال اسناد و مدارک اداری از الفبای هانومان نیز استفاده می‌شد. یادگیری دستور زبان هانجا سخت بود و سجونگ در نظر داشت با خلق یک الفبای مختص کره، هویت فرهنگی محکمی برای کره ایجاد کند. او ۲۸ حرف الفبا را اختراع کرد، این حروف مبنی بر الگوهای ساده‌شده شکل تلفظ حروف در اندام‌های گویایی انسان همچون دهان، زبان و دندان است زیرا سجونگ قصد داشت با اختراع این الفبا تمامی مردم از طبقات مختلف بتوانند بخوانند و بنویسند. در سال ۱۴۴۳ الفبا تکمیل شد و در سال ۱۴۴۶ به همراه یک کتاب راهنمای ۳۳ صفحه‌ای که حروف الفبا را معرفی و اندیشه‌های فلسفی پشت آن را بیان می‌کرد، منتشر شد. البته این اقدام شاه سجونگ با مخالفت مدرسان اندیشه‌های کنفوسیوس مواجه شد، زیرا آنان می‌گفتند کتاب‌های کنفوسیوس به الفبای هانجا نوشته شده است و با این کار کسی نمی‌تواند آن را بخواند، اما او به هر روی توانست بر این مقاومت‌ها چیره شود.

کره برای گسترش زبان کره‌ای در منطقه خود، رقبای مهمی چون ژاپن و چین دارد. ژاپنی‌ها برای آموزش زبان ژاپنی موسسه‌ای به نام «بنیاد ژاپن» و چینی‌ها «موسسه کنفوسیوس» را ایجاد کرده‌اند ولی عزم کره برای این کار جزم است و موسسه زبان‌کره‌ای سجونگ، یک موسسه دولتی زیر نظر وزارت فرهنگ، ورزش و گردشگری جمهوری کره به منظور مدیریت آموزش زبان کره‌ای در خارج از کشور کره‌جنوبی و با تمرکز بر گسترش فرهنگ کره‌ای است.

درباره زبان کره‌ای، به عنوان زبان رسمی کره‌جنوبی باید بگوییم که بسیاری از زبان‌شناسان، این زبان را زبانی مستقل از زبان‌های چینی می‌دانند، هرچند تعدادی از کلمات آن از زبان چینی گرفته شده است. علاوه بر این، کره‌ای رایج در کره‌جنوبی تحت تاثیر زبان انگلیسی و دیگر زبان‌های اروپایی قرار گرفته است. زبان کره‌ای در کره‌جنوبی، یک گویش استاندارد به نام سئول داشته و چهار گویش دیگر هم وجود دارد که در اطراف کشور استفاده می‌شود.

براساس آنچه در مورد اهداف موسسه سجونگ اعلام شده است، ارتقای کیفیت آموزش با تقویت قابلیت‌های آموزشی موسسه به عنوان پایگاه و بستر توزیع فرهنگی جهانی، دستیابی به توجیه و اجماع برای پروژه‌های ترویج زبان و فرهنگ کره‌ای، دستیابی به اعتماد عمومی و تمایز در برنامه درسی از طریق نوآوری در سیستم ارزشیابی، تسهیل درک عمومی فرهنگی از طریق بومی‌سازی کتب درسی و محتوا، کسب نیروی رشد کسب و کار، تقویت سیستم ارتقای فرهنگ و زبان کره‌ای آنلاین از طریق ساخت یک پلتفرم یادگیری یکپارچه آنلاین از جمله اهداف این موسسه است و برای این منظور بیشتر استادان این موسسه کره‌ای هستند. جالب است بدانید این موسسه در ایران هم فعالیت دارد و در تهران و اصفهان به آموزش زبان کره‌ای می‌پردازد. در ضمن این موسسه در کشور ما، علاوه بر آموزش زبان فعالیت‌های جانبی سجونگ مانند برگزاری مسابقات عکاسی، مسابقات آشپزی کره‌ای، انشا و سخنرانی به زبان کره‌ای و کلاس‌های آموزش خوشنویسی، کالیگرافی کره‌ای را هم در دستور کار خود دارد.

جشنواره

۲ جایزه جهانی برای موسیقی ایران

عبدالحسین مختاباد و آرمان منشئی، برنده جایزه جهانی موسیقی گلوبال میوزیک شدند. عبدالحسین مختاباد (خواننده) با قطعه «این لحظه‌ها» به‌عنوان خواننده مرد برنده جایزه نقره global music awards انتخاب شد.

همچنین آرمان منشئی با اثر «میهن» به‌عنوان کاری تجربی برنده جایزه نقره این فستیوال موسیقی شد. گلوبال میوزیک، یک مراسم سالانه موسیقی است که هنرمندان برتر موسیقی در سراسر جهان را معرفی می‌کند. این مسابقه بین‌المللی موسیقی از نوازندگان مستقل در بخش‌های مختلف تجلیل می‌کند. این جایزه، نهادی معتبر و بین‌المللی است برای معرفی موسیقیدان‌های مستقل و از سال ۲۰۱۱ پایه‌گذاری شده است. عمدتا در هر دوره هنرمندانی از ایران موفق به کسب این جایزه شده‌اند. پیش از این فرهاد هراتی از ایران مدال طلای این مسابقات، احمد میرمعصومی، اسماعیل ا...دادیان و پویا سرایی برنده مدال نقره و حافظ نیک‌نفس، پژمان بلورچی، فرید حامدی، حسام صدفی نژاد، علی سعیدی و محمد سعیدی برنده مدال برنز شده‌اند.

رویداد

معرفی برگزیدگان فصل نهم «چهارفصل تئاتر ایران»

۱۱ اثر در فصل نهم «چهارفصل تئاتر ایران» با عنوان «تئاتر و ماورا» برگزیده و معرفی شدند.

دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری پس از دریافت ۴۹ طرح اولیه از هشت استان کشور، برگزیدگان این مرحله را معرفی می‌کند. بر این اساس، «ایکس» به نویسندگی معصومه مختاری از گیلان، «آل‌مرخه» به نویسندگی کاظم‌زاده مژدهی از گیلان، «پنجره پشتی» به نویسندگی مجتبی حیدری از بوشهر، «توت‌های وحشی» به نویسندگی زهرا صدری از گیلان، «جادوگر و راهبه» مسعود احمدی از فارس، «درمه» به نویسندگی مهرداد بخشی از گیلان، «درون و بیرون» به نویسندگی لیلا روغنگیر قزوینی از قزوین، «دماوند» به نویسندگی لیلا روغنگیر قزوینی از قزوین، «روی جاده نمناک» به نویسندگی مریم عابدینی از فارس، «کبیسه» به نویسندگی لیلا روغنگیر قزوینی از قزوین و «مَنتیل پا» به نویسندگی حامد مهینی از بوشهر آثار برگزیده تئاتر و ماورا هستند. معرفی‌شدگان باید نسخه اولیه و کامل نمایشنامه‌های خود را براساس طرح‌های مصوب تا ۱۴۰۱/۱۰/۲۰ به دبیرخانه این پروژه ارسال کنند تا توسط اعضای هیات علمی فصل مورد بررسی قرار گیرند. آثاری که مورد تایید هیات علمی قرار بگیرند، در کارگاه‌های فصلی پروژه شرکت خواهند کرد.

قاب

برگزاری نخستین جشنواره مردمی دل‌آوا
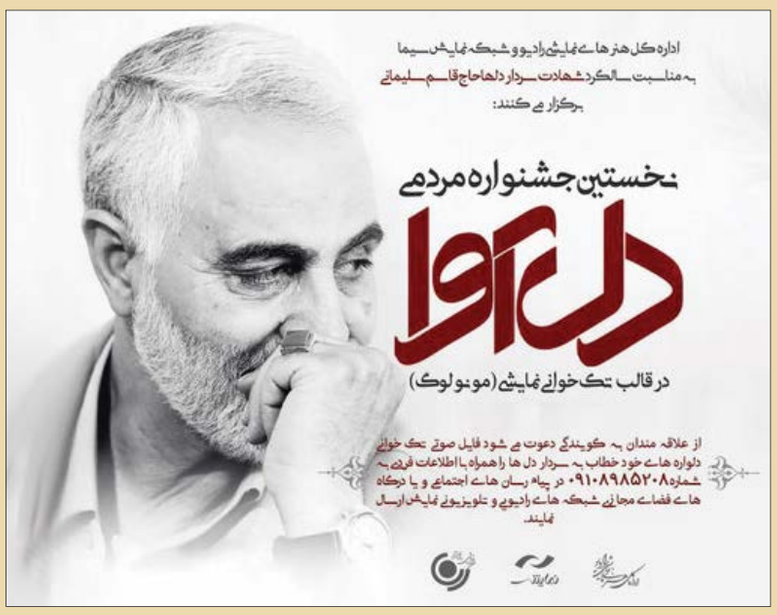
نخستین جشنواره مردمی دل‌آوا در قالب تکخوانی نمایشی (منولوگ) برگزار می‌شود. اداره‌کل هنرهای نمایشی رادیو و شبکه نمایش سیما، به مناسبت سالگرد شهادت سردار دل‌ها حاج قاسم سلیمانی نخستین جشنواره مردمی دل‌آوا را برگزار می‌کنند. از علاقه‌مندان به گویندگی دعوت می‌شود فایل صوتی تکخوانی دلواره‌های خود خطاب به سردار دل‌ها را همراه با اطلاعات فردی به شماره ۰۹۱۰۸۹۸۵۲۰۸ در پیام‌رسان‌های اجتماعی یا درگاه‌های فضای مجازی شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی نمایش ارسال کنند. فرصت آخرین ارسال آثار ۸ دی ۱۴۰۱ است.